

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 3T/8/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7516010023
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Mén
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2016:7516010023.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice- okolie, samosudca JUDr. Peter Mén na hlavnom pojednávaní konanom dňa 23.novembra 2016 v Košiciach takto

r o z h o d o l :

obžalovaný:

Š. W. - I.. XX.XX.XXXX O. N., G. Z. N. T.F. XX,
T. N. - T.,

je vinný , že

dňa 07.09.2015 v čase okolo 15.30 hod. v obci Košické Olšany, okres Košice - okolie, vošiel do rodinného domu č. XX , po príchode do kuchyne sa vyhrážal zabitím maloletému V.K. pred jeho otcom F. N. a so slovami „prečo si zbil môjho syna, chytím ťa a zabijem ťa nožom“. Po výzve F. N., aby odišiel, pri odchode z domu poškodil vchodové dvere a ešte pred rodinným domom sa opätovne vyhrážal maloletému V.K., pričom u F. N. vzbudil dôvodnú obavu o život a zdravie jeho syna

t e d a

- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že vzbudilo dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe,
- neoprávnene vnikol do obydlia iného,

t ý m s p á c h a l

- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 211 ods. 3 Trestného zákona, § 37 písm. h/ , písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona na s ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 2 /dva/ roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa pre účely výkonu trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste obžalovaného Š. W. v rozsudku Okresného súdu Košice - okolie sp.zn. 5T 154/15 zo dňa 16.3.2016, ktorým bol obžalovanému Š. W.Č. pre prečin podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona uložený trest povinnej práce vo výmere 200 /dvesto/ hodín, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný nahradiť poškodenému F. N., I.. XX.X.XXXX, Z. N. T. Č.. XX, T. N. - T., škodu v sume 192,92 eur slovom /jednostodevät'desiatdva eur deväťdesiatdva centov/.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodeného F. N., I.. XX.X.XXXX, Z. N.É. T. Č.. XX, T. N. - T., so zvyškom jeho nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodeného a svedkov, prečítaním znaleckého posudku a listinných dôkazov v spise a dospel k záveru ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku.

Obžalovaný Š. W. na hlavnom pojednávaní spáchanie skutku kladeného mu za vinu poprel. Uviedol, že bol v dome poškodených, kde vošiel cez vchodové dvere, ktoré boli v čase jeho príchodu otvorené dokorán. K poškodeným išiel preto, že syn poškodených hodil kameňom do jeho syna a spôsobil mu zranenie blízko oka. Poškodení v dome kričali a rozčuľovali sa, preto nepočul, že by ho niekto posielal z domu preč. Keď odchádzal povedal poškodenému, aby si lepšie vychovával syna, lebo inak ho bude vychovávať on a dá mu aj po zadku. Poprel, že sa vyhrážal zabitím a žiaden nôž nespomínal. Tvrdenia poškodeného, ktorý je jeho bratrancom a predtým sa bežne vzájomne navštevovali, považuje za pomstu, pretože synovia jeho brata zbili poškodeného a jeho synov.

Poškodený F. N. vypovedal, že obžalovaný k nim prišiel spolu s jeho synom, ktorý mal zranenie oka a začal kričať na jeho syna O., prečo hodil kameň do oka jeho syna. Obžalovaný kričal na jeho syna, že ho zbije ako psa a zabije nožom. Preto jeho syn zo strachu nechodil celý týždeň do školy. Obžalovaný v dome zotrval asi 20 minút aj napriek tomu, že ho posielala preč jeho manželka. Odišiel, až sa k nim prišiel jeho zať W. W.. Keď obžalovaný z domu odchádzal, buchol vchodovými dverami tak, že z nich vypadla sklenená výplň, ktorá sa rozbila a poškodili sa pánty dverí. Aj pri odchode z domu sa obžalovaný ešte vyhrážal zabitím jeho synovi Viktorovi.

Poškodená X. N. vypovedala, že obžalovaný ešte keď vychádzal z domu, kričal na ich syna O., že keď pôjde do školy, tak ho chytí a zabije. Preto syna dva týždne odprevádzala do školy. Obžalovaného z domu preč posielal aj druh jej dcéry W. W., ktorý s nimi býva, ale obžalovaný nechcel ísť preč a odišiel asi po piatich minútach. Pri odchode poškodil vchodové dvere tak, že odvtedy sa nedajú zatvárať.

Svedok W. W., synovec obžalovaného, na hlavnom pojednávaní vypovedal, že spal, ale zobudila ho hádka z obývacej izby. Keď tam prišiel, povedal obžalovanému, či nevie tichšie rozprávať, pretože sa jeho dcéra na krik rozplakala. Obžalovaný sa v jeho prítomnosti nikomu nevyhrážal. Všimol si, že sú poškodené vchodové dvere, ktoré predtým poškodené neboli.

Pred súdom vypočutá svedkyňa F. N., dcéra poškodených uviedla, že obžalovaný k nim prišiel do domu, na jej brata kričal, prečo hodil kameň do oka jeho synovi a vyhrážal sa mu, že keď ho chytí, tak mu niečo nožom urobí. Uvedené vyhrážky obžalovaný zopakoval aj keď z domu odchádzal. Brat O. sa potom bál chodiť na ulicu aj do školy. Keď sa zobudil jej druh W. W., poslal obžalovaného z domu preč. Pri odchode obžalovaný buchol vchodovými dverami, ktoré sa už nedajú zatvárať ani opraviť.

Na hlavnom pojednávaní súd prečítal výpoveď svedka L. N., ktorý uviedol, že jeho brat, poškodený F. N., prišiel k nemu domov s tým, že obžalovaný u nich robil bordel a vyhrážal sa jeho synovi Viktorovi.

Poškodený chcel, aby zavolať políciu, čo aj urobil. On nevidel ani nepočul, čo sa dialo v dome ani na dvore poškodeného.

Prečítaním znaleckého posudku R.. V. Z. , znalkyne z odboru bytové zariadenie- nábytok a bytové doplnky súd zistil, že poškodením vchodových dverí bola spôsobená škoda v sume 192,92 eur.

Po takto vykonanom dokazovaní a vyhodnotení dôkazov tak jednotlivo ako aj v ich súhrnne súd dospel k záveru , že obžalovaný Š. W. sa dopustil konania popísaného vo výrokovvej časti rozsudku , ktoré súd kvalifikoval ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania spáchaného podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona. Maloletého O. N. súd vyhodnotil ako chránenú osobu s poukazom na ust. § 139 ods.1 písm. a/ Trestného zákona.

Pri ustálení skutkového deja súd vychádzal najmä z výpovede poškodených F. N. F. X. N. , z ktorých vyplýva , že obžalovaný vošiel do ich domu , vyhrážal sa, že nožom zabije ich maloletého syna O., a to v prítomnosti maloletého. Keď z domu odchádzal, poškodil dvere a synovi O. sa opätovne vyhrážal aj na dvore .Tieto skutočnosti potvrdila aj dcéra poškodených F. N.. Z výpovede svedka W. W. vyplýva, že tento sa zobudil na krik v dome. Vyhrážky obžalovaného, ktorý je jeho strýkom nepočul, ale nebol prítomný počas celého konfliktu.

Obranu obžalovaného , že sa nevyhrážal , len poškodeným povedal , nech syna lepšie vychovávajú, súd považuje za účelovú obranu , vyvrátenú svedeckými výpoveďami F. N. F. X. N. F. N..

Pri určovaní druhu a výmery trestu u obžalovaného bral súd do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následok , zavinenie , pohnútku , pomer a mieru závažnosti priťažujúcich a poľahčujúcich okolností , osobu obžalovaného , jeho doterajší život ako aj možnosť ich nápravy .

Obžalovaný Š. W. je z miesta bydliska charakterizovaný všeobecne. Jeho správanie nebolo riešené komisiou na ochranu verejného poriadku. V posledných desiatich rokoch bol 9 krát odsúdený pre úmyselnú trestnú činnosť, naposledy rozsudkom Okresného súdu Košice-okolie sp.zn. 5T 154/2015 zo dňa 16.3.2016 pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods.1 písm.b/ ods.3 písm.a/ Trestného zákona na trest povinnej práce vo výmere 200 hodín. Trestným rozkazom Okresného súdu sp.zn. 0T 167/2012 bol obžalovaný odsúdený za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm.d/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov , z výkonu ktorého bol uznesením Okresného súdu Košice I sp.zn. 1 Pp36/2014 podmienene prepustený dňa 4.6.2014 , pričom súd mu určil skúšobnú dobu podmienene prepustenia vo výmere 2 roky .

Na základe uvedených kritérií súd za použitia zásad uvedených v § 42 ods. 1 Trestného zákona uložil obžalovanému za zbiehajúcu sa trestnú činnosť súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných 10-ich rokoch pred spáchaním predmetného skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody pre iný úmyselný trestný čin. Zároveň súd podľa § 42 ods.2 Trestného zákona zrušil výrok o treste obžalovaného v rozsudku Okresného súdu Košice-okolie sp.zn. 5T 154/2015 zo dňa 16.3.2016 , ktorý trest povinnej práce vo výmere 200 hodín obžalovaný v čase rozhodnutia v predmetnej veci obžalovaný ešte nevykonal. Zároveň súd zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu , ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Ako priťažujúce okolnosti súd vyhodnotil skutočnosť , že obžalovaný spáchal viac trestných činov (§ 37 písm.h/ Tr. zákona) a bol už za trestnú činnosť odsúdený (§37 písm.m/ Trestného zákona) Poľahčujúce okolnosti súd nezistil.

Súd na základe existencie len priťažujúcich okolností a miery ich závažnosti uložil obžalovanému trest odňatia slobody , pričom dolnú hranicu trestnej sadzby stanovenej Trestným zákonom pre prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods.3 Trestného zákona zvýšil o jednu tretinu a trest uložil pri takto vypočítanej dolnej hranici trestnej sadzby.

Takto uložený trest súd považuje za primeraný na dosiahnutie účelu trestu tak z hľadiska individuálnej ochrany ako aj generálnej prevencie. Uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody súd odôvodňuje skutočnosťou , že obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmienene prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody.

V rámci adhézneho konania súd zaviazal obžalovaného podľa 287 ods. 1 Trestného poriadku nahradiť poškodenému F. N. škodu v sume 192,92 eur , ktorá poškodenému vznikla poškodením dverí obžalovaným a jej výšku mal súd preukázanú znaleckým posudkom.

Nakoľko poškodený F. N. uplatnil v konaní nárok na náhradu škody v sume 200 eur, podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodeného F. N. súd so zvyškom jeho nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že vzbudilo dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe,
- neoprávnene vnikol do obydlia iného,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresný súd Košice-okolie . Oznamením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho , komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku